

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1604

Praeclarvm Certamen S. Potiti Martyris, ex antiquiſſimo M. S. Codice, fide digno erutum. Quod quidem inuicto exegit animo iu Sardinia, Anno Domini 154. Antonini Pij Imp. 15. Higinij verò Pontificis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Lib. 1. c. 31.

Calumnia
Centuriato-
rum in S. Hi-
larium refu-
tatur.Item alij er-
rore lapsi in
Hilario.Claret mi-
raculis post
obitum.Vide C. Bar.
Tom. 2. An-
nal & Not.
Mart. Rom.

13. Januarij.

enituisse tradit Ruffinus. Quod autem sub-
ac cæcipientes recentiorum hæreticorum
rici delirantes, huic viro sanctissimo pergravi
impingant errores, nempe cum schismate
baptismum, profectò declarant se rerum gestis
prorsus ignaros, dum nominum occasione erro-
lapsi, existimant, eundem esse Hilarium Episco-
pum Pictaviensem, cum Hilario illo Diacono
cuius est mentio apud S. Hieronymum in con-
mēt. aduersus Luciferianos. Sed alij quidam
eundem hunc Antistitē, cum Arelatensi confusa-
actaque eorum confuderunt. Quare si quis ve-
clarius eum intueri ac cognoscere, eius etiam
moret, merita respiciat, scripta insigni erudi-
ne, & diuino referta spiritu euoluat, dicta per-
dat, signaque perenseat.

Quamdiu enim superstes fuit in hoc seculo
aut scripsit Ecclesiæ fidei documenta, aut pagin-
do hæretica calcavit crimina, aut petenti
miraculorum suffragia, quæ in hodiernum
diem efficaciter perseuerant, præstante Domino
nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula

PRAECLARVM CERTAMEN S. POTITII
Martyris, ex antiquissimo M. S. Codice, fide digno
ritum. Quod quidem inuicò exegit anno 1164.
ma, Anno Domini 154. Antonini Pij Imp. 11.
Higinij verò Pontificis Roma-
ni 1.

SANCTVS Potitus patre idololatrâ genitus
tam eximia à teneris annis fuit grauius
tus, vt etiam puerulus idolorum vanitate
respueret: nullisque vel blanditijs vel minis
impietatis communionē induci posset. Quæ
vult

virtute (quam admirari potius debuisset) animique constantia exagitarus Pater, omni humano delirio solacio, in tetrum compegit carcerem, tristissimum illi, ni dijs sacrificaret, Antonini Imperatoris edictum proponens. Potitus verò ne tantillum quidem edicti severitate à constantia motus, sed insuper oratione gravitatis & prudentiæ plena, patrem à vano Deorum cultu, ad incorruptam veri Dei fidem traduxit. Referunt litterarum monumenta, Potitum conuerso parente, lacerata quadam nube adumbratum, è conspectu omnium subito Hierosolymam translatum fuisse: eodemque momento dæmonem adstitisse in angelum lucis transformatum, qui ad instructam opparè mensam eum inuitabat. Seruus verò Dei inimici fraudes præfagiens. Eia, age, inquit, debitas antè omnia Christo laudes decantemus; qua voce percussus dæmon, priore lucis splendore amisso, horribiles tauri mugitus edens, evanuit.

Patrem ad Christi fidem inducit.

Diabolus ei insidias struit.

Lepræ morbum curat, inuocato Christi nomine.

Sanctus autem ciuitatem Valerianam ingressus, Quiriacam Agathonis Senatoris vxorem, horribili lepræ morbo percussam, Iesu Christi inuocato nomine sanauit. Quo illa beneficio, plebs verò miraculo, mota, ad Christi cōfessionē accessit. Tunc Diabolus Antonini Imperatoris filiam miserè discerpens, non se ab eius ore recessurum clamabat, nisi S. Potitus veniret. Confestim igitur missus ab Imperatore, Gelasius Præses, ad comprehendendum Potitum, in monte feris multis valatum offendit. Expauit Præses primò, victum tamen ad Imperatorem adduxit. Imperator verò filiam suam & sanandam offerens, se crediturum in Deum affirmabat, si sanitatem consequeretur. Potitus autem haud ignarus subdoli sermonis Imperatoris: Quaquam sciam, inquit, perfidiam tuam

Antonini
Imperat. fi-
liam à dæ-
mone libe-
rat.

Antoninus
carrere dæ-
nat.

Miraculum.

Varijs tor-
mentis affi-
citur.

tuam nullo miraculo expugnandam, tempus
men postulat, ut circumstantis populus, Christi
gnalia videat. Quo dicto, præcepit dæmonem
Christi Iesu nomine, ut puellam desereret. Cui
ille Christi virtuti, à Potito impulsus; & populus
sublato ad cælum clamore, Christi diuinitatem
extulit. At Antoninus, totus dæmonum amon-
ac cultu cæcus, populum compescens: Deorum
inquit, hæc est virtus, quibus & honos, & sacri-
cium, & gratiarum actio eapropter debetur. Po-
tum verò, dictis pariter ac factis eam impietatem
execrantem, fustibus cædi, centumq; viginti lib-
pondo ferri oneratum, in carcerem detrudi præ-
cepit. At angelica fatus consolatione, constanter
nimo, perpetua orationi intentus, cuius virtus
ferrum ipsum, instar ceræ, ante pedes eius deflu-
se scribitur. Unde plenus indignationis Imperator
eductum è carcere in eculeo leuari, ac feris, cum
mè tortum, obijci mandauit. Sed feræ feritatis
litæ, ad eius se pedes prostrauerunt. Incanduit
mò tunc scelestus, clamitans, ut membratim cor-
cibus, canibus obijceretur. Imperio prompti can-
fices, cultros quidem expedierunt, sed Dei virtus
à Potito repulsi in se mutuo verbis pariter & ca-
tris exarserunt. Tunc Potitus, Imperatori præse-
te insultans: Quousq; inquit, aduersus Dei potestatem
miser luctaberis? Populus autem mar-
côstantia motus, repetito clamore, magnum Dei
Christianorum ingeminabat. Tyrannus verò
supplicio ad supplicium confugiens, mædæ
oleo in sartagine fricari; frixumq; feruentis plum-
bi liquore perfundi iussit. Hæc autem non dolens
sed summam ei consolationem præstabant. Impe-
ratori verò tantum animi cruciatum, ut à Potito
doloris sui remedium postulare. Cui Potitus re-

spondit, se cunctis eum doloribus ilico soluturū,
si modò Agnem filiam suam accedere pateretur.
Illo præ dolore annuente, venit virguncula bap-
tismatis gratiam flagitans. Quam vt Potitus gau-
dens impartiuit, virginemque multis hortamen-
tis ad spiritalem lucem roborauit, Imperator
nouo furore in martyrem irruens, lingua priuari,
priuarumque in loco Milianus dicto, capite trun-
cari iussit. Tenent monumenta, martyrem lingua
spoliatum, ad extremum vitæ spiritum, clarissima
voce, in Dei confessione & laude perstitisse.

Filia Anto-
nini à Poti-
to baptiza-
tur.

Capite trun-
catur Potit⁹.

VITA S. FELICIS NOLANI, CON-

feris, quam S. Paulinus, eiusdem ciuitatis episcopus,
carmine scripsit. Ex quo, Venerabilis Beda, soluta
oratione eiusdem acta ac miracula de-
scripsit; quæ extant apud Su-
rium.

vide Cæf.
Baro in No-
tat. marty-
Rom.

FELIX, Nola Campaniæ oriundus, parètem
habuit natione Syrum, nomine Hermiam,
qui ex Oriente Nolam commigrans, fixa ibi
dem sedo, vitam spectata probitate exegit. Præter
Felicem verò, fuit ei & alius filius, eiusdem cum
patre nominis, sagaci ingenio & honorum diuiti-
arumque ad modum cupido. Cuius à moribus Fe-
lix vehementer abhorrens, amplissimas opes sper-
nere, honores contemnere, sui contemptu gaude-
re, paupertatis amore & frequenti orationis stu-
dio maximè delectari. Hinc diuino cultui con-
secratus, Lectoris primùm & Exorcistæ officii
tanta virtutis opinione administrare, vt ad
sacerdotij dignitatem euectus fuerit. Ea tempesta-
te virtus Ecclesiæ graui persecutionis tempestate
P 4

14. Ianuarij.
Patria & pa-
rentes.

Fit Presby-
ter.

exer-